

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/88/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618010593
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1618010593.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou v trestnej veci obžalovaného P. X., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom H. XXX/XX, Q. pri P., pre prečin neoprávneného používania motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. novembra 2019 v Malackách, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
P. X., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom H. XXX/XX,
Q. pri P., nezamestnaný,

sa uznáva za vinného, že

ako konateľ spoločnosti X. XXX s. r. o., so sídlom S. XXX, Q. pri P. v presne nezistenom čase dňa 02.02.2017 v Bratislave uzatvoril so spol. VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o., so sídlom Vajnorská 98, Bratislava (ďalej aj „VWFS s.r.o.“) úverovú zmluvu o AutoKredite č. XXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru na zakúpenie motorového vozidla zn. Q. F. Q. X.X, VIN: K rok výroby 2010 a Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. XXXXXX, na základe ktorej prešlo vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu na spol. VWFS s.r.o., následne uvedené vozidlo v presne nezistenom čase najneskôr v máji 2017 odovzdal bez predchádzajúceho súhlasu a vedomia spol. VWFS s.r.o. osobe U. X. na prechodné používanie, pričom doposiaľ toto vozidlo poškodenej spoločnosti nevrátil, ani neuhradil úver plynúci z identifikovanej zmluvy o AutoKredite, čím spôsobil poškodenej spol. VWFS s.r.o. škodu vo výške najmenej 7000, - €,

t e d a

neoprávnene používal cudzie motorové vozidlo, ktoré mu bolo zverené a čin spáchal vo vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty,

č í m s p á c h a l

prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 217 ods. 2 Tr. zák., s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho súd pre výkon trestu z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sa obžalovaný zaväzuje uhradiť poškodenej spoločnosti Volkswagen Finančné služby Slovensko, s.r.o., so sídlom Vajnorská č. 98, 831 04 Bratislava, IČO: 31341438, škodu vo výške 6.529,27 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 22.10.2018 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 1Pv 87/18/1106-21 na obžalovaného P. X. pre prečin neoprávneného používania motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, na skutkovom základe opísanom vo výrokovvej časti rozsudku.

Obžalovaný sa hlavné pojednávanie konané dňa 18.11.2019 nedostavil, neúčast' písomne neospravedlnil a ani nepožiadaval o odročenie pojednávania. Obhajkyňa obžalovaného uviedla, že obžalovaný sa nemohol dostaviť z dôvodu, že má choré dieťa o ktoré sa musí postarať, keďže manželka sa aktuálne nenachádza v domácnosti. Súd v súlade s ustanovením § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného. Súd totiž dospel k záveru, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného na hlavnom pojednávaní a zároveň obžaloba bola obžalovanému riadne doručená obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný a tiež na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený a boli zachované všetky práva obžalovaného podľa § 252 ods. 2 písm. b) Tr. poriadku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom výsluchom svedka - zástupcu poškodeného Mgr. P. L., ďalej čítaním zápisníc o výsluchu obžalovaného a výsluchu svedka Mgr. N. z prípravného konania, ďalej listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a uvedenými v texte rozhodnutia. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal iba z dôkazov, ktoré boli vykonané a prebraté na hlavnom pojednávaní a zistil skutkový stav tak, ako je opísaný vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný P. X. sa v prípravnom konaní ku skutku priznal. Uviedol, že predmetný automobil Q. F. zobral z leasingovky ako konateľ spoločnosti X. XXX, s.r.o., pretože nemal celú sumu na vyplatenie kúpnej ceny, auto užíval asi 3 mesiace. Uviedol, že splátky splácal sporadicky. Uviedol, že jeho bratranec U. X. mal v tom čase finančné problémy a potreboval nejaké auto. Ponúkol mu preto tento F., pretože ho nepotreboval a nepoužíval. Poskytol mu ho dočasne s tým, že mu ho vráti naspäť. Priznal, že je pravdou, že bez súhlasu vlastníka, t.j. leasingovej spoločnosti, ktorá mu zverila auto, toto auto poskytol na prechodné užívanie bratrancovi. Uviedol, že vie, že to nemal robiť a toto konanie ľutuje.

Svedok - zástupca poškodeného Mgr. P. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný s poškodenou spoločnosťou Volkswagen Finančné služby, s.r.o. uzatvoril dňa 02.02.2017 úverovú zmluvu o autokredite č. XXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru na kúpu motorového vozidla Q. F.. Obstarávacia cena vozidla bola vo výške 10.500,- EUR, obžalovaný uhradil časť kúpnej ceny vo výške 3.150,- EUR Poškodená spoločnosť uhradila na základe predmetnej zmluvy a zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva predávajúcemu sumu 7.350,- EUR. Obžalovaný sa na základe zmluvy o autokredite zaviazal splácať úver na obdobie 36 mesiacov po mesačných splátkach vo výške 257,- EUR. Podpisom zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva prešlo vlastnícke právo k vozidlu na spoločnosť Volkswagen finančné služby, s.r.o., pričom toto vlastnícke právo malo byť zapísané aj do evidencie vozidiel. Svedok uviedol, že v priebehu trvania zmluvy uhrádzal obžalovaný splátky nepravidelne. Dňa 06.10.2017 pristúpila poškodená spoločnosť k predčasnej splatnosti úveru a k uplatneniu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, boli taktiež podniknuté kroky smerujúce k prevzatiu vozidla. Zástupca poškodenej spoločnosti vyrozumel obžalovaného o predčasnom ukončení zmluvy a vyzval ho na odovzdanie vozidla. Obžalovaný odmietol vozidlo odovzdať, pričom im uviedol, že toto vozidlo dal U. X. a následne bolo predané osobe H. T.. Svedok

taktiež uviedol, že obžalovaný ku dňu pojednávania neuhradil žiadnu ďalšiu splátku. Taktiež uviedol, že pred časom ho obžalovaný telefonicky kontaktoval s tým, že má záujem sa dohodnúť s tým, že žiada, aby poškodená spoločnosť stiahla trestné oznámenie, avšak žiadne ďalšie kroky smerujúce k vyplateniu náhrady škody už nerealizoval. Záverom svedok uviedol, že poškodená spoločnosť si uplatňuje náhradu škody vo výške 6.529,27 EUR čo predstavuje istinu bez akýchkoľvek ďalších penalizácií.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní i ďalšie dôkazy, či už ich prečítaním alebo oboznámením.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené listinné dôkazy a to Kúpna zmluva zo dňa 02.02.2017, ktorej predmetom je predaj osobného motorového vozidla zn. Q. F. Q. VIN: K uzatvorená medzi predávajúcim U. W. a kupujúcim X. XXX, s.r.o., v zastúpení konateľom P. X.. Zmluvné strany sa dohodli na kúpnej cene vo výške 10.500,- EUR, pričom časť kúpnej ceny vo výške 3.150,- EUR bola uhradená pri podpise zmluvy, zvyšná časť vo výške 7.350,- EUR prostredníctvom úveru od spoločnosti Volkswagen Finančné služby Slovensko s.r.o. so splatnosťou v deň prevzatia predmetu kúpy.

Súd ďalej poukazuje na zmluvy uzatvorené medzi spoločnosťou X. XXX s.r.o., v mene ktorej konal obžalovaný P. X. a poškodenou spoločnosťou Volkswagen Finančné služby Slovensko s.r.o., a to Zmluvu o autokredite č. XXXXXX vrátane Všeobecných zmluvných podmienok zo dňa 02.02.2017 a Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. XXXXXX, Protokol o odovzdaní a prevzatí vozidla Q. F. - Q. I. VIN: K. I Splátkový kalendár k zmluve o autokredite č. XXXXXX, oznámenie o predčasnej splatnosti úveru. Oboznámené listinné dôkazy plne korešpondujú s obsahom výpovede zástupcu poškodenej spoločnosti Volkswagen Finančné služby Slovensko s.r.o.

Z listinných dôkazov súd ďalej poukazuje na písomné uplatnenie nároku na náhradu škody poškodeného, odborné vyjadrenie k hodnote motorového vozidla, výpis z evidenčnej karty vozidla, výpis z Obchodného registra spoločnosti X. XXX s.r.o., výpis z evidencie priestupkov a odpis registra trestov obžalovaného.

Podľa 217 ods. 1 Trestného zákona, kto neoprávnene používa cudzie motorové vozidlo, ktoré mu bolo zverené, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Podľa ods. 2 odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='30.12.9999'> vo vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty alebo takým činom spôsobí väčšiu škodu.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona sa škodou malou rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy.

V predmetnej trestnej veci bolo vykonané kontradiktórne dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi, ktoré súd vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že vina obžalovaného zo žalovaného skutku je jednoznačne preukázaná. Obžalovaný v prípravnom konaní svoju vinu priznal a oľutoval, jeho obrana spočívala najmä v tvrdení, že sa snažil pomôcť príbuznému.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach dospel súd k záveru, že obžalovaný P. X. sa dopustil skutku, ktorý mu kládie za vinu obžaloba. Svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona, keďže ako jediný štatutárny orgán spoločnosti X. XXX s.r.o., neoprávnene (v rozpore so zmluvnými podmienkami) používal cudzie motorové vozidlo väčšej hodnoty, ktoré mu bolo zverené. Podľa § 130 ods. 3 Tr. zákona sa zverenou vecou rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo za dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť. V zmysle ust. § 125 ods. 1 Tr. zákona väčšou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok sumy 266,-EUR, pričom toto hľadisko sa použije rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu. Z hľadiska subjektívnej stránky sa jedná o úmyselný trestný čin, ktorý má v ods. 1 a 2 charakter prečinu (§ 10 ods. 1 písm. b) Tr. zákona).

Z hľadiska naplnenia objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla sa vyžaduje dokázanie neoprávnenosti užívania zvereného motorového vozidla. Obžalovaný sa ku spáchaniu skutku priznal, uviedol, že predmetné motorové vozidlo bez súhlasu vlastníka - poškodenej spoločnosti, dal do užívania tretej osobe, ktorá mu už vozidlo nevrátila. Svoje konanie oľutoval, obrana spočívala v tvrdení, že chcel týmto pomôcť svojmu príbuznému. Výpoveď obžalovaného potvrdzuje aj výpoveď svedka - zástupcu poškodenej spoločnosti, ktorej obžalovaný na základe výzvy odovzdať motorové vozidlo uviedol, že ho dal do užívania ďalšej osobe - U. X., ktorý mal auto následne predať. Vo vzťahu k osobitnému kvalifikačnému pojmu podľa § 217 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, teda, že sa musí jednať o zverené motorové vozidlo väčšej hodnoty, toto bolo dokázané čítaným odborným vyjadrením na cenu motorového vozidla, ktorá bola 7.000,- EUR. Pokiaľ ide o naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného prečinu, súd dáva do pozornosti, že sa vyžaduje úmyselné konanie, ktoré musí zahŕňať neoprávnené používanie zvereného motorového vozidla. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu, keď nepochybne vedel, že tým, že vozidlo zverí na užívanie ďalšej osobe bez súhlasu vlastníka, prekročí zmluvný účel, na ktorý mu vozidlo bolo zverené. Sám pri výpovedi uviedol, že súhlas vlastníka na takéto konanie nemal a ani nežiadal. Keďže tak následne konal, musel s týmto následkom byť uzročený. Prihliadnuc na závery vyššie uvádzané bol obžalovaný súdom uznaný za vinného zo skutku tak, ako je tento uvedený vo výroku rozsudku, ktorým obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na vyššie popísaný spôsob spáchania jednotlivých činov, ich následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri úvahách o druhu a výmere trestu tak aby spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu).

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol 3 krát súdne trestaný, z toho v jednom prípade sa naňho hľadí, akoby nebol odsúdený. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 4 sp. zn. 2T/48/2016 zo dňa 29.04.2016, právoplatným dňa 01.06.2016, mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody podmiennečne vo výmere 3 (tri) roky so skúšobnou dobou v trvaní 4 (štyri) roky s probačným dohľadom do 01.06.2020.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného poriadku bol súd povinný zistiť a prihliadnúť na pomer a závažnosť poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, pričom obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť priznania a ľútosti v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona a zistil príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona spočívajúcu v tom, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Pomer uvedených okolností je 1:1.

Nakoľko obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona bolo vylúčené uložiť odsúdenému podmiennečný trest odňatia slobody, čo však nevyklučovalo možnosť uložiť aj iný druh tzv. alternatívneho trestu. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že obžalovanému v čase skutku plynula skúšobná doba podmiennečného trestu odňatia slobody za iný trestný čin (súhrnný trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona) a pokiaľ si obžalovaný túto skutočnosť dostatočne neuvedomoval a mal k nej ľahostajný postoj, bolo by v rozpore s účelom trestu obžalovanému uložiť iný druh trestu, ako nepodmiennečný trest odňatia slobody. Súd teda vzhľadom na povahu trestného činu i predchádzajúce odsúdenie obžalovaného dospel k záveru, že na naplnenie účelu deklarovaného v § 34 ods. 1 Trestného zákona, je potrebné uložiť obžalovanému nepodmiennečný trest odňatia slobody, nakoľko predchádzajúce podmiennečné odsúdenie sa minulo účinku, keď obžalovaný sa opätovne dopustil trestného činu majetkového charakteru, a to v skúšobnej dobe. Pokiaľ páchatel' spácha trestný čin počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia alebo podmiennečného prepustenia, je aj v zmysle judikatúry opodstatnené a žiaduce prísne potrestanie páchatel'a nepodmiennečným trestom odňatia slobody za účelom dosiahnutia, resp. naplnenia všetkých funkcií, ktoré trest plniť má a ktoré neboli naplnené výkonom predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia. Tieto závery plne dopadajú aj na obžalovaného. Podľa zásady uvedenej v § 34 ods. 1 Trestného zákona má trest plniť nielen represívnu funkciu, teda zabraňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale i výchovnú funkciu, teda vytvárať

podmienky pre výchovu páchatel'a, aby viedol riadny život. V rámci nemenenej trestnej sadzby odňatia slobody uvedenej v § 217 ods. 2 Trestného zákona, ktorá je 6 mesiacov až 3 roky, súd s prihliadnutím na závažnosť konania obžalovaného, na následky trestného činu a spôsob spáchania trestného činu, uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, čo je pri spodnej hranici trestnej sadzby. Takýto trest podľa názoru súdu zohľadňuje možnosti nápravy páchatel'a a zodpovedá zásadám individuálnej a generálnej prevencie. Uložený trest odňatia slobody bude dostatočnou represiou pre obžalovaného a tiež naplnením účelu, že obžalovaný sa v budúcnosti bude vyvarovať páchaniu trestnej činnosti a starostlivejšie zväži následky svojho konania. Výška uloženého trestu je podľa názoru súdu primeraná osobe obžalovaného a jeho pomerom, pričom trest odňatia slobody v tejto výmere nezasiahne neprímerane do života obžalovaného v zmysle straty pracovných návykov a možnosti zaradenia sa do práce, ani neohrozí plnenie jeho vyživovacej povinnosti.

Obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, preto ho súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd rozhodol o nároku na náhradu škody poškodenej spoločnosti tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Poškodená spoločnosť si v adhéznom konaní riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody, ktorej výšku mal súd preukázanú listinnými dôkazmi a výpoveďou zástupcu poškodenej spoločnosti, preto súd zaviazal obžalovaného k náhrade škody v takejto uplatnenej výške.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.